

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת חגיגה

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

מסכת חגיגה

פ"א הכל חייבין

גמ' ב. - ו.

פטורים מראייה (רש"י - להתראות בעזרה):

(א) חרש ואלם [כהקהל] אפי' באוזן א' [באזניהם]

אבל חייב בשמחה כשמדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר

(ב) שוטה לרב הונא - יחידי בלילה ולן בבית הקברות ומקדש כסותו
כולן כא' דרך שטות, ר' יוחנן - אפי' א' מהן דרך שטות

(ג) קטן אא"כ הגיע לחינוך (ב"ש - יכול לרכוב על אביו, ב"ה - לאחוז ביד אביו ולעלות מירושלים)
(אבל לא חיגר וסומא אפי' יתפתח לפני שיגדיל)

(ד) טומטום (אפי' ביציו בחוץ) ואנדרוגינוס [זכורך]

(ה) נשים [זכורך] וחייבת בשמחה [אתה וביתך] ולא בחגיגה

(ו) עבדים [לה, לה] לרבינא אפי' חצי עבד חצי בן חורין (רק לפני שהודו ב"ה שחייב לשחררו) [האדון ה'
- שיש לו אדון אחד]

(ז) חיגר אפי' ברגל א' [רגלים] ולמ"ד כולן תשלומין לראשון אפי' נתפשט ביום שני, בעלי קבין [פעמים]

(ח) סומא לר"י אפי' בעין א' [יִרְאָה יִרְאָה - ליראות כמו לראות]

(ט) חולה וזקן ומפונק שהולך במנעלים [רגלים]

(י) מקמץ, מצרף נחשת, בורסי [כל זכורך - שיכול לעלות עם כל זכורך]

(יא) אין לו קרקע

(יב) טמא [ובאת שמה והבאתם שמה - שאינו בביאה אינו בהבאה]

(יג) ערל [איש איש - כטמא, גמ' יבמות - דמאיס]

{ אברהם - נדיב, תחלה לגרים; טף בהקהל; האמרת האמירך; דב"ת כדרכונות;

כולם מרועה א'; כי הוה מטי להאי קרא בכי; כולי האי ואולי; נספה בלא משפט;

עבד שרבו...תקנה יש לו?; כל שאינו בהסתר פנים ובויהיה לאכול אינו מהם;

ר' יהושע נגד צדוקי; במסתרים תבכה נפשי; כיון שגלו אין לך ביטול תורה גדול מזה; על ג'

הקב"ה בוכה בכל יום; בר בי רב דחד יומא כאילו כל השנה }

רש"י ב. - ג:

קטן שהגיע לחינוך - לרש"י - חייב בראיית עזרה ולא בקרבן

עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית - לרש"י - ארץ סיחון ועוג

גמ' ו. - ח:

ב"ש - קרבן חגיגה מעה, ראייה - ב' מעה כסף (= 1/3 דינר) [כולה לגבוה, יותר עולות בעצרת (ישנה
לפני הדיבור - ויעלו עולות ראייה בהר סיני [רש"י - על שם ויחזו את האלקים] וכן לר' ישמעאל
ור' אלעזר)

ב"ה - ראייה מעה, וחגיגה ב' כסף [ישנה לפני הדיבור - שלמים בה"ס (כריה"ג - חגיגה (רש"י -

שבהן נתקיים ויחזו לי במדבר), ועולות היו תמידין (כר"ע - העשויה בהר סיני) (לריה"ג בלי

הפשט וניתוח ור"ע חולק); יותר שלמים בנשיאים, (ב' אכילות)]

ספק אם עולות בה"ס היו כבשים או פרים

הראיון אין לו שיעור: ר' יוחנן - ראיית פנים בעזרה כמה פעמים

ל"ק - וא"צ קרבן בכל פעם חוץ מיו"ט ראשון

לל"ב - בשאר פעמים אסור

ר"ל - בקרבן לל"ק - חייב קרבן על כל ראייה
לל"ב - אם רוצה [יראה יראה בחנם]

ק' ראייה עולת בהמה [כחגיגה דראוי להדיוט כן ראייה בראוי לגבוה, שלא יהא שולחנך מלא ורבך
ריקם] מן החולין [מסת]

שלמי שמחה אף מן המעשר

חגיגת ט"ו לאוכלין הרבה - ב"ש - מן החולין

ב"ה - אף טופל (מחבר) מעשר עם חולין

1. חזקי' - דוקא א' מחולין והשאר ממעות מע"ש אבל לא ממעשר בהמה

[אתי לעשורי ביו"ט - סיקר'א]

2. ר' יוחנן ור"ח - דוקא טופל מעות למעות לקנות בהמה גדולה [כאשר יברכך]

3. רב ששת - טופל בין מעות בין בהמה

יוצאין חובת שמחה באכילת כל בשר קדשים [ושמחת]

אבל לא בחטאת עוף ומנחות [בבכר] - שחגיגה באה מהן, ושמחת - שיש בהן שמחה (רש"י - אין

שובע אלא בבשר בהמה)

מי שיש נכסים הרבה מביא עולות מרובות [איש כמתנת ידו]

רש"י ו. - ז:

לר"ע ממה"ס ואילך לא פסקה תמיד והגם שכ"י נזופין היו, שבט לוי הקריבוה משלהם

לב"ה נדבות אין קריבין ביו"ט חוץ מעולת ראייה וחגיגה דעיקר מצותן ביום א'

גמ' ח: - יא.

הפריש י' בהמות לחגיגתו, יכול להקריב ה' מהם ביו"ט שני [רש"י - תשלומין דראשון]

א"כ יש לו שהות ביו"ט ראשון ויש לו אוכלין ולא פירש (רש"י - ליום ראשון אני מפריש) [רש"י -

בל תוסיף לחוג ב' ימים]

כל הרגל תשלומין לחגיגת יום ראשון [וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים]

ואף שמ"ע [עצרת עצרת מז' של פסח, בחודש השביעי תחגו אותו]

ר' יוחנן - כולן תשלומין לראשון [רש"י - וחגותם אותו] וצריך חזי בראשון

ר' אושעיא - תשלומין זה לזה [ב"ח - רש"י - שבעת ימים תחוגו אותו] ואפי' חזי רק ביום שני

לר"פ לר' יוחנן לילה אינו מחוסר זמן

{ אינו דומה שונה פרקו ק' פעמים; יאה עניותא לישראל; ת"ח הפורש מן התורה;

וליוצא ולבא אין שלום }

התרת נדרים - משנתינו - אין על מה לסמוך, ר"א - כי יפליא כי יפליא (רש"י = פירש) - א' להיתר,

ר' יהושע - נשבעתי באפי - וחזרתי, ר' יצחק - כל נדיב לבו (עדיין) יביאו,

חנני' בן אחי ר' יהושע - נשבעתי ואקיימה, שמואל - לא יחל דברו - אבל אחרים מוחליין

תלויין בשערה: ה' של מלאכת מחשבת [סמיכות למשכן], חגיגות [וחגותם - ויחוגו לי במדבר -

הזבחים הגשתם לי במדבר], מעילות - ששליח מעל כשנזכר בעה"ב [שוגג הגם דלא ידע כלל

דיש כאן הקדש]

רש"י ט. - יא.

רש"י ז: - אין דין טופל בעולת ראייה דיכול להביא במעה כסף

מעוות לא יוכל לתקון (ממזר) - אין עונותיו נמחקין בתשובה

מלאכה שא"צ לגופה - לרש"י - ברצונו לא היה בנין זה בעולם

פסול מים שאובין - לרש"י - ורחץ את בשרו במים - המיוחדים

פ"ב אין דורשין

גמ' יא: - טז.

אין דורשין: בסתרי עריות (רש"י - שאינן מפורשות) לג' [חד שקיל וטרי עם רבו, וב' בהדי הדדי ולא שמעו ויורו היתר דנפיש יצרו אפי' שלא בפניו]

(ב) במע"ב (ר"ת - שם מ"ב) לב' [כי שאל נא לימים ראשונים - ואין שנים שואלין] ולא ישאל מה למעלה, למטה (מרקיע), לפנים ולאחור (לרש"י - חוץ למחיצת הרקיע) [שאל... ולמקצה השמים עד קצה השמים]

(ג) במרכבה לא' אא"כ חכם ומבין מדעתו (רש"י - שלא יצטרך לשאול דלאו אורח ארעא לפרושא בהדיא) ומוסרין ראשי פרקים לאב"ד ולבו דואג בקרבו

{ כשסרח אדה"ר מיעטו; י' דברים נבראו יום ראשון; תהו = קו ירוק שמקיף כה"ע, בהו = אבנים המפולמות (לח) המשוקעות בתהום שמהן יוצאין מים; אור שגנזו לצדיקים; העולם נברא בחכמה, תבונה, דעת, כח, גערה, גבורה, צדק, משפט, חסד, רחמים; אמרתי לעולם די }

ב"ש, ר"ע - שמים נבראו תחלה [כסא ואח"כ שרפרף]

ב"ה - ארץ [בית ואח"כ עלייה]

חכמים - כאחת נבראו - ברא שמים תחלה, ונטה ארץ תחלה

מח' בעמודי עולם - חכמים - י"ב, י"א - ז', ר"א בן שמוע - א' ("צדיק")

רקיעים: רב יהודה - ב' (שמים ושמי השמים)

ר"ל - ז' - וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות - וחשך וענן וערפל מקיפין אותו (בבתי בראי)

דוד הוריד ברד שלג קיטור ורוח סערה ממכון לארץ

רב אחא - עוד רקיע למעלה מראשי החיות - כעין הקרח הנורא, ומכאן ואילך אין רשות לדבר

ר' יוחנן בן זכאי - בת קול - כסא הכבוד למעלה מקרני החיות

{ חוט של חסד לעוסק בתורה בלילה, בעוה"ז; גחלי רתמים להפוסק }

מעשה מרכבה עד - וארא בתרא (רבי) \ החשמל (ר' יצחק) גמרינן\ראשי פרקים,

מכאן עד ויאמר אלי בן אדם ראשי פרקים\לחכם ומבין מדעתו

{ מעשה מרכבה; יחזקאל כבן כפר וישע'י כבן כרך שראה המלך;

יחזקאל ביקש רחמים והפך שור לכרוב [אין קטיגור נעשה סניגור];

כשאין ביהמ"ק כביכול נתמעטו כנפי החיות ופמליא של מעלה; נהר דינור; אשר קומטו;

י"ח קללות דישע'י עד ירהבו הנער בזקן ולא פסקו בעלי אמנה בדב"ת;

ר' אלעזר בן ערך נאה דורש (במרכבה) ונאה מקיים; ר' יהושע ור"ע וחנניא בן חכינאי דרשו במרכבה;

נכנסו לפרדס - בן עזאי מת, בן זומא נפגע, אחר קיצץ בנטיעות, ר"ע יצא בשלום }

אסור לסרס אפי' כלב [ובארצכם לא תעשו - כל שבארצכם]

בתולה שעיברה מותרת לכה"ג דחיישנן לאמבטי (אבל הטייה לא שכיח)

{ אחר ור"מ, ר"מ הביאו לגיהנם ור' יוחנן לעוה"ב, ר"מ אכל תחלא ושדא שיחלא, תוכו אכל קליפתו

זרק; שדים כמלאכים ואדם, אדם כמלאכים ובהמה;

אינו חס על כבוד קונו = מסתכל בקשת, עבירה בסתר כשמצי לכוף יצרו;

מסתכל בקשת, נשיא, כהנים בביהמ"ק - עיניו כהות;

ביתו, נשמתו, מלאכים המלוין, אבריו מעידין בו }

רש"י יב. - טז.

מה שהיה קודם לבריאה הוא עכשיו חוץ למחיצתו

וילון נכנס שחרית - לרש"י - לתיקו ולא מכסה השמש

יצרו מתגבר ילך למקום אחר וילבש שחורין - לרש"י - שמא יקל יצרו וגם אם יחטא אין נותן לב איסור הסתכלות בברכת כהנים אף בגבולים - לרש"י - משום שכינה על ידיהם

גמ' טז: - יח.

יוסי בן יעזר, יהושע בן פרחי, יהודה בן טבאי, שמעי, הלל - נשיאים יוסף בן יוחנן, ניתאי הארכלי, שמעון בן שטח, אבטליון, מנחם, שמאי - אב ב"ד לחכמים דר"מ - שמעון בן שטח נשיא, ויהודה ב"ט אב"ד

אין אב"ד מורה בפני נשיא

מח' (הראשונה) אם סומכין על שלמי חובה (הלל) - ר' יוחנן - ביו"ט משום שבות (בכל כחו = משתמש) גמ' ביצה - ר' יוסי - אם צריך תיכף לסמיכה שחיטה, ר' יוסי בר"י - אם צריך לסמוך כלל ר"פ - סמיכה על ראש בהמה הו"ל משתמש בצדדין, רב אשי - שוה בגובה לגבה וכגבה דמי ביו"ט - ב"ש - מביאין שלמים [אכילת הדיוט] בלי סמיכה, ולא עולות [לכם ולא לגבוה] ב"ה - מביאין שלמים ועולות וסומכין

ב"ש - יום טבוח ראייה (רש"י - וחגיגה) ביום א' כשעצרת בע"ש ב"ה - א"צ אלא כשעצרת בשבת [קריבין ביו"ט ולא בשבת]

תשלומין לעצרת כל ז' [היקש בחג המצות ובחג השבועות, ר"ח יום א' כמנוייה וכן עצרת שבוע דמימני שבועי, וקראתם - ובקצרכם - חג ומותר בקצירה, לר"ל - וחג הקציר - חג שקוצר] איסור מלאכה בחוה"מ [את חג המצות תשמור שבעת ימים, ק"ו מיום א' וז' דחוה"מ יש קדושה לפנייה ולאחריה, כל מלאכת עבודה לא תעשו, אלה מועדי ה' מקראי קודש, היקש ששת ימים תאכל וביום השביעי עצרת - עצור מכל מלאכה - ומסרן הכתוב לחכמים] (לרש"י - מדאו)

רש"י יז.

יום טבוח ביום א' דמותר בהספד ותענית מפני הצדוקין - לרש"י - אין כה"ג מתלבש בבגדי הדיוט הנאים שמ"ע רגל בפנ"ע - לרש"י - שם בפנ"ע, ברכה בפנ"ע - לרש"י - ברכת המלך

גמ' יח: - כ:

לר"מ א"צ נט"י למעשר שני ולחולין, לחכמים - למעשר ולא לחולין (מח' בנגיעה אבל אכילה לכו"ע צריך אף לחולין; מח' באכילת פירות אבל בנגיעה לכו"ע א"צ, ובלחם לכו"ע צריך אף לחולין)

נטילת/טבילת ידים לחולין א"צ כוונה, למע"ש בעי כוונה

מטבילין בראשי גל שנתלש עם מ' סאה (רש"י - כשמייע לארץ), ולא בכיפין [טבילה באויר]

חולין - מע"ש - תרומה - קודש (צריך טבילת ידים) - מי חטאת (צריך טבילת כל גופו)

טבל בכוונת א' מהן לא מהני לדרגות שעל גביו

בגדי השומר טהרתו לא' מהן הם מדרס לדרגות שעל גביו [רש"י - כאלו לא שמר וגזרו שמא ישבה בהן

אשתו נדה]

לר"מ חולין ומעשר כהדדי נינהו

טבל והוחזק (= בכוונה) לקל, יכול לשנות לחמור עד שעלה,

אחר שעלה יכול לכוון אם עדיין לא הוחזק כלל

מקוה של מ' סאה מכוונות - לר"י אם רגל הראשון נוגעת במים עדיין כשר [גוד אחית מים שעליו]

ר' פדת, ל"ק דר"נ - מודה ר"י דלא מהני להטהר מטומאה דאו'

ל"ב דר"נ - מח' בטומ' דאו', ומודו חכמים בטבילה דרבנן

לר"מ אומרים אף גוד אסיק ויכול להטביל מחט בראש מי שרגלו במים, ור"י חולק

חולין אטהרת הקודש - ת"ק דברייטא - כחולין [רש"י - בטלה דעתו],

ר' אלעזר בר' צדוק - כתרומה, משנתנו - יוחנן בן גודגדא - כקודש

אמר לחבירו תן לי סודרי - טמאה [אין אדם משמר מה שביד חברו, וחברו לא שמר - רש"י - והו"ל היסח הדעת]

הסבר ליטול בגדי חול ולקח בגדי שבת - טמאין [היסח הדעת מהשמירה המעלייתא שרגיל בבגדי שבת (רש"י - = אין בלבו לשומרון)]
נתחלף יין בשמן טהורין

נטירותא לפלגא (מדבר המטמא ולא מדבר הפוסל) מהני

הטביל פועליו ע"ה לכך, מה שבידיהם טהור אא"כ לא יראים שיבא הבעה"ב ויראה [אין ע"ה מקפיד על מגע חבירו]

רש"י יט. - כ.

חרדלית שיורדת מהר גבוה ויש בה מ' סאה לא מהני טבילה דקטפרס אינו חיבור; זוחלין פירות שנפלו למים, אם נתכוון ליטלן בשביל שיודחו ידיו, גלי דעתו דניחא בהך נפילה שגרמה שידיח ידיו

נטמא (לא שמר) כלי בדבר הפוסלה - פסול מלהשתמש בה טהרות לכתחלה; אוכל הדבוק בה פסול באכילה

פ"ג חומר בקודש

גמ' כ: - כד:

חומר בקודש מבתרומה: (1) 6α אף בחולין אטהרת הקודש [גזרו ביש דררא דטומ' מדאו']
(1) אין מטבילין כלי בתוך כלי [ר' אילא - כבדו של כלי חוצץ (לרש"י - אף לחיצון), רבא - גזרה שלא יטביל כשאין בפיו כשפופרת הנוד (אבל סל וגרנותני (תמיד פה רחב) מהני לקודש כת"ק דאבא שאול)]

(2) נטמא אחוריים, תוך, בית הצביטה (מקום אחיזה, בית קבול חקוק בשוליו) כולו טמא
(3) הנושא מדרס (וספק בסנדל טהור) לא ישא כלי חרס (וספק בסתומה) עם קודש [כמעשה שהיה שנפלה באוירה] ובדיעבד לר' אילא טמא, לר' זירא טהור

(4) בגדי אוכלי תרומה מדרס לקודש
(5) לפני טבילה צריך להתיר בגד קשור [משום חציצה] לנגב [לרש"י - דמי לחציצה]
(6) חייב לטבול כלי הנגמר בטהרה [דלמא עדיין לחה רוק של ע"ה מקודם] וא"צ הערב שמש
(7) כלי מצרף מה שבתוכו (כנגע בכל) [ר' חנין - כף אחת מלאה קטרת - כל שבכף אחת (ומדרבנן): אפר חטאת, שירי מנחה שא"צ לכלי, כלי שאין לו תוך], ר' חייא בר אבא - מדרבנן
(8) רביעי פסול [ק"ו ממחוסר כיפורים דמותר בתרומה ולא בקודש, כ"ש שלישי דאסור בתרו']

שיעשה רביעי לקודש; לרש"י - למ"ד דיו - מעלה דרבנן
(9) טומ' יד אחת מטמא חבירתה (ר' יוחנן, ר"ל למסקנא - אף של חבירו)
לרבי שיזבי - דוקא בחיבורין (לרש"י - יד < יד < קודש [שמא יגע קודש בראשונה]), ואביי חולק [מעלה דרבנן]

לרבי ור' יהושע - הו"ל שני, לר' יוסי בר"י ור' יוחנן להל' - שלישי,

לחכמים דר' יהושע אולי אין מעלה זו כלל

(10) אין אוכלין חולין בידים מסואבות אם יש קודש בפיו

(11) אונן ומחוסר כיפורים בעו טבילה (אחר קרבנו)

מטבילין כלי בכלי טמא שאין בפיו כשפופרת הנוד [מיגו דסלקא לתוכו [רש"י - כטומאתו כן טהרתו] סלקא לשבתוכו]

לר' יוסי משום איבה דע"ה מקבלים מהם קודש, נאמנין על טהרת יין ושמן ביהודה, מקבלים מהן עדות

הצלת כלים ע"י כלי חרס (רש"י - צמיד פתיל, חציצה) (רש"י - של ע"ה)

לב"ה - מטבילין (לרבא - אא"כ אמר להדיא דלא הטביל כלי בתוך כלי כלל)

לב"ש - בעי הזאה ג' וז' [כלי חרס טמא (בטומ' ע"ה) אינו מציל]

(אבל אוכלין שבצמיד פתיל וכלי חרס טהור להע"ה [לא ישמע לנו])

{ הושחרו שיניו דר' יהושע מפני תעניותיו על זלזול בב"ש }

לאביי ע"ה נאמן אטבילת גופו [מתוך שהחמרת בתחלתו דאינו נאמן לומר עבר ג' ימים להזאה, הקלת בסופו]

ע"ה נאמן שפירות לא הוכשרו אבל לא שהוכשרו ולא נטמאו

כלים הנגמרים בטהרה לפרה אדומה לר' יהושע עדיין אינו טמא להצריך הערב שמש
לר"א עשאוה כטמא מת בז' שלו שמטמא אדם (להצריך טבילה) ובעי הערב שמש

רש"י כ: - כד.

לרש"י - הנושא מדרס מטמא כלי חרס באוירה

לרש"י - כלי שטף טמא לע"ה ויטבלנו [ישמע לנו]

מטמאין שורף הפרה - לרש"י - בשרץ

לרש"י - רביעי בקודש דרבנן

גמ' כד: - כז.

חומר תרומה מבקדש:

1) ע"ה שביהודה נאמנין על טהרת יין ושמן ולא כל השנה (א"כ מעורב בקדש [מיגו דנאמן אקדש (רש"י - גנאי למזבח שחלק התרו' בטומ')]) אלא יניחה הע"ה לגת הבא ויתננה, ובדיעבד אם קיבלה חבר - ספק אם יניחנה ויכול להניחה לרגל (רש"י - וימכרנה)

רצועה של כותים (טומ' ארץ העמים) מפסקת בין גליל ליהודה

אין צמיד פתיל מציל קדש, מי חטאת אחר נתינת אפר

בדק בית הפרס (מנפח, נידש) לפסח - עולא - מותר בתרומתו [מיגו]

רבה בר עולא - אסור (איתותב)

אין ע"ה נאמן על קנקן ריק דקדש (לאחר שעירה), ולא על קנקן שיש בו תרו' אפי' בשעת הגיתות, ונאמן אקנקן עם טבל לנסכים [רש"י - מגו דנאמן אקדש נאמן אתרו' וקנקן] מע' יום עד סוף שעת הגיתות

2) נאמן קדר ע"ה על כלי חרס הדקין לקדש (ולא לתרו') מן המודיעים ולפנים (ט"ו מיל מירושלים), ובמודיעים עצמו נאמן רק כשקדר יוצא מלפנים וחבר נכנס מלחוץ [רש"י - אם לא יקנה עכשיו - אימת], וקדר הנכנס מלחוץ ללפנים נאמן להרואה שהביאן לר"ל נאמן דוקא על הניטלין ביד א' וריקנין, ור' יוחנן חולק (רש"י - אפי' מלאין משקין חולין שלו) והמשקין שבתוכו טמאין ובירושלים נאמנים על הגסים ג"כ

3) גבאי המלך כשאין עמהם נכרי וגנב שעשה תשובה נאמנים לומר לא נגענו (רש"י - בהקדש ולא בתרו')

בשעת הרגל ע"ה נאמנין על התרו' [ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים] ואם התחיל חבית או עיסה ברגל לר"י מותר לחבר (י"מ ברש"י - לע"ה) לגמור אחר הרגל [התירו סופן משום תחילתן], ולרבנן אסור [רש"י - מגע ע"ה טמא למפרע] ויניחנה לרגל הבא (ספק אם יש תנא דאסור להניחה)

אחר הרגל מטבילין כל הכלים שבעזרה אבל לא ביום ו' [כבוד השבת] ולר"י יום ה' [טרודין בהוצאת הדשן]

א"א לסלק שלחן לטובלו [תמיד]

ומח' תנאים במנורה - למשנתנו - יכול [לא כ' תמיד], לתנא לא יכול [נכח השלחן]

השלחן הגם דהוי כלי עץ העשויה לנחת (עצי שיטים חשיבי ולא בטלי לצפוי לר"ל, רחמנא קרייה עץ) מ"מ מקבל טומאה [השלחן הטהור - מכלל שהוא טמא - מגביהין ברגלים]

כלי המשכן מקבלין טומ' חוץ ממזבח הנחושת [מזבח האדמה, בטל הצפוי (רש"י - רחמנא קרייה עץ ועשוי לנחת)] ומזבח הזהב [והמזבחות - איתקוש זל"ז, בטל ציפויין], ל"ק לחכמים דר"א - טמאין [מצופין]

{ שלחנו של אדם מכפר; אין אור גיהנם שולטת בת"ח, בפושעי ישראל }

רש"י כד: - כה:

נאמנות על טהרת יין קדש כל השנה רק אם הקדישו למזבח בשעת הגיתות

חבר וע"ה שירשו ע"ה - יכול לומר דאני אקח החלק דלא הוכשרו - רש"י - בחד מין יש ברירה ואין כאן לפני עור שהחליף

הדרן עלך מסכת חגיגה